ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. — Ἡ αἴγλη τῆς ἡμέρας λόγω τοῦ θρησκευτικοῦ ἑορτασμοῦ, διευρύνεται στὴν περιοχή μας ἀπὸ τὴ γειτνίαση μὲ τὸ Μεσολόγγι. — Πλῆθος Πατρινῶν θὰ ἐκδράμη καὶ πάλι στὴν «Ἱερὰ Πόλη». — Τὸ πατριωτικὸ καὶ θεῖον, σὲ συνδυασμὸ μὲ ἕναν ὡραῖο περίπατο. — Καιροῦ ἐπιτρέποντος, βέβαια ⁂ ΣΗΜΕΡΑ ΑΡΧΙΖΟΥΝ καὶ οἱ «ὁλονυκτίες». — Ἀρχὴ Μεγαλοβδόμαδου δηλαδή. — Ἕνας τόνος ξεχωριστὸς τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ποὺ τώρα θὰ τὴν ἀποδεχθοῦν καὶ ὅσοι δὲν φημίζονται γιὰ τὴ συχνότητα τῆς προσελεύσεως στοὺς ναοὺς ὅλο τὸν ἄλλο χρόνο ⁂ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ἀπὸ τοὺς μὴ νηστεύσαντες μέχρι σήμερα, ποὺ μέσα στὸ κλῖμα τοῦ ἀρχομένου Μεγαλοβδόμαδου (μὲ τὴ βοήθεια καὶ τῆς σημερινῆς ψαροφαγίας) ἀποφασίζουν ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ μὴν ξαναγευθοῦν κοψίδι κρέας μέχρι τὰ μεσάνυχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. — Καὶ βεβαιοῦν.. ἐνόρκως ὅτι θὰ τηρήσουν τὴν ὑπόσχεσή τους! — Εἶναι δὲ ἐξακριβωμένο στατιστικὰ ὅτι τουλάχιστον τὸ 50% τῶν ὀψίμων αὐτῶν τηρεῖ τὴν ὑπόσχεση. — Οἱ ὑπόλοιποι μὴ καταφέρνοντας νὰ δαμάσουν τὴ γουλοζία τους θυμοῦνται πρόωρα τὴ διαβεβαίωση ὅτι ὁ Ὕψιστος δέχεται στὴν Πασχαλινὴ πνευματικὴ εὐωχία, νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Μεγαλοβδόμαδο

«ΕΟΡΤΗ ἑορτῶν καὶ πανήγυρη πανηγύρεων...». Ἡ θριαμβευτικὴ ἐπωδὸς, ἀνήκει βέβαια στὴν πασχαλινὴ ὑμνογραφία. Ἀλλὰ ἡ ὑπόμνηση της σήμερα Κυριακὴ τῶν Βαΐων γίνεται σκόπιμα. Γιὰ νὰ τονισθῆ ὅτι ἡ ὡραιότερη, ἡ «λαμπρότερη» γιορτὴ τῶν Ἑλλήνων, ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, δὲν εἶναι ὑπόθεση μιᾶς ἢ δύο ἢ ἑστω τριῶν ἡμερῶν. Ἀλλὰ ἑνὸς πλήρους δεκαπενθημέρου ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ σήμερα. Ἀπὸ τὴν ἀποψινὴ ὁλονυκτία εἶναι λάθος νὰ νομίζουμε ὅτι γιὰ νὰ γιορτάση κανεὶς οὐσιαστικά, πρέπει καὶ νὰ ἀνογράφεται στὸν ἡμερολόγιό τη «ἐξαιρετέα ἀργία». Ὑπάρχουν ἡμέρες ποὺ τὶς νοιώθει τόσο ἑόρτιες ἡ ψυχή, ποὺ ἔχουν ἀφ' ἑαυτῶν τόση ἀτμόσφαιρα, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ἀπαραίτητη ὁποιαδήποτε ἐξωτερική ἐπισημότητα.

Μέσα ἀπ' τὸ ρρῖσμα αὐτό, στὸ κλίμα τῆς Ἑλληνικῆς Πασχαλιᾶς ἀνήκει ὁλόκληρο τὸ Μεγαλοβδόμαδο, ἀλλὰ καὶ ἡ ἑβδομάδα τῆς Διακαινισίμου. Οἱ φωτισμένες ἀπὸ ἀπόψε ἐκκλησίες. Τὸ χαρακτηριστικὸ ρεῦμα, πρὸς τὰ ἐκεῖ τῶν γυναικῶν κυρίως μὲ τὴ «σύναψη» καὶ τὸ σκαμνάκι στὰ χέρια. Τὸ ἀνοιξιάτικο δειλινὸ ποὺ γίνεται ὁ καλλίτερος ἀγωγὸς τῶν ἤχων τῆς καμπάνας στὶς ψυχὲς ἀκόμη καὶ ἐκείνων ποὺ δὲν θὰ προσέλθουν. Ἡ πομπὴ τοῦ νυμφίου μὲ τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ τὶς λαμπάδες. Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια, ἡ ἐξοδος τοῦ ἐσταυρωμένου ἡ Ἀποκαθήλωση, ὁ Ἐπιτάφιος, ἡ Πρώτη Ἀνάσταση, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Πασχαλιᾶς. Ὅτως ἐπίσης καὶ ἡ ἑβδομάδα τῆς διακαινησίμου ποὺ κάθε της ἱεροτελεστία καὶ πανήγυρι διατηρεῖ ἐντονώτατο τὸ ἀναστάσιμο χρῶμα.

Ἀσφαλὸς γιὰ κάποιον ξένο, ποὺ θὰ περάση ἐδῶ τὸ Μεγαλοβδομάδο, εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ κατανοήση ὅτι κάτω ἀπ' τὴν πιὸ πολυάσχολη καὶ ἀτμήλατη καθημερινότητά της ἔχει ἀρχίσει ἤδη ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα στὶς ψυχές, κλιμακούμενος στὶς γεμάτες μυσταγωγία γραφικότητα καὶ νοσταλγία τελετουργικὲς ἀπεικονίσεις τῶν φάσεων τοῦ θείου Δράματος. Πολὺ περισσότερο ὅταν ἑκδηλωτικὸς μέχρις ὑπερβολῆς ὅπως εἶναι σὲ ἄλλους τομεῖς, γίνεται ἀφάνταστα ἐνδοστρεφὴς ὅταν πρόκειται γιὰ αἰσθήματα καὶ συγκινήσεις ποὺ ἐκπηδοῦν ἀπ' τὰ θρησκευτικὰ πατροπαράδοτα ἢ ἀγακαλοῦνται ἀπὸ παλιὰ δίκματα τῶν παιδικῶν χρόνων.

Ἔτσι, ὁ πολὺς κόσμος δὲν θὰ παρακολουθήση κι' ἐφέτος ἀπ' τὶς ἀκολουθίες τοῦ Μεγαλοβδόμαδου, παρὰ τὶς περισσότερο ἐπίσημες. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτὸ δὲν ὀφείλεται μόνο στὸ φόρτο ἐργασίας. Ὅμως εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως θὰ βρίσκονται στὶς ἀρχόμενες «ὁλονυχτίες». Ἡ τουλάχιστον θὰ νοιώθουν κάτι τὸ ἐξαιρετικό, ἕνα διάχυτο αἴσθημα ψυχικῆς ἀνανεώσεως καὶ εὐεξίας καὶ μιὰ γλυκειὰ ἀναμόχλευση τῶν ὅσων πέρασαν. Καὶ μόνο τότε θὰ μποροῦσε ὁ ξένος νὰ ἀντιληφθῆ τὴν ξεχωριστὴ ψυχοσύνθεση τῶν Ρωμιῶν ἂν κάποια ἀνώτερα εἴδη ἐπέδολε τὴν κατήργηση τῶν ὁλονυκτιῶν καὶ τὴν διατήρηση μόνο τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως στὶς ὁποῖες πηγαίνει ὁ περισσότερος κόσμος. Λειψὸς θὰ ἦταν τότε ὁ ἑορτασμός. Ἂν ὄχι καὶ ἀκατανόητος. Ἔστω κι' ἂν ὁ Ἕλληνας βρίσκεται σὲ ὁποιαδήποτε ἐργασία τοῦ, ἀκόμη καὶ σὲ χώρους ὄχι τόσο... καθαρούς, πάντα ἡ ψυχή του Ἱλαρύνεται ἀπ' τὶς καμπάνες κι' ἀπ' τὰ ἀγισκέρατα τῶν ὁλονυκτιῶν. Ὅπου καὶ νὰ βρίσκεται, ὅ,τι καὶ νὰ κάνει, ἡ καρδιὰ του βρίσκεται (ἀκόμη) στοὺς ναοὺς μέσα στοὺς ὁποίους ἀντηχεῖ ἡ ἱκεσία: «Λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς... φωτοδότα καὶ σῶσον με...».

ΠΑΝ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἐνεκρίθη παμψηφεὶ τὸ σχέδιον Τροῦμαν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας ἐνέκρινε παμψηφεὶ τὸ νόμο σχέδιον περὶ παροχῆς ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν βοηθείας πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας μετέδωσε τὴν πληροφορίαν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρόκειται νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὴν παραχώρησιν ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν βάσεων. Ἡ βοήθεια πρὸς τὰς δύο χώρας θὰ εἶναι ἀρχικῶς 400 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ἐφονεύθη ὁ Δεδούσης

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ βουλευτὴς τοῦ «Νέου Κόμματος» Δεδούσης ἐφονεύθη ἡγούμενος τμήματος καταδιώξεως τῶν συμμοριτῶν εἰς Δωρίδα Ναυπακτίας. Τὴν θέσιν του εἰς τὴν βουλὴν καταλαμβάνει ὁ κ. Ν. Πατρώνης ἐπίσης βουλευτὴς τοῦ Μαρκεζίνη.

Στὴν κηδεία

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ δι' Ἀθήνας ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Φσκῆς μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ Φ. Παλαιολόγου ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου Β΄.

Τὸ Σανατόριον

ΕΙΣ ΤΟΝ νομάρχην Ἀχαΐας ἐπιτροπὴ τοῦ συνοικισμοῦ Γηροκομείου ὑπέβαλε αἴτησιν περὶ ματαιώσεως τῶν μελετωμένων ἐγκαταστάσεων φυματικῶν εἰς τὴν περιοχήν.

Τὰ ἔκθετα

ΕΙΣ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κανακάρη — Κοραῆ ἀνευρέθη ἔκθετον βρέφος ἄρρεν 5 ἡμερῶν. Ἐπίσης εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μπουκουβάλα — Γούναρη ἀνευρέθη ἕτερον ἔκθετον βρέφος θῆλυ 3 μηνῶν.

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244
ΤΗΛ. 277-485 & 272-354

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
HELENA RUBINSTEIN
Εἰδικευμένη εἰδικὰ διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ σώματος καὶ ἀκμῆς θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΩΦΩ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 236 & ΕΡΜΟΥ, ΤΗΛ. 273-290
ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΩΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἡ Πανελλήνια Πολιτιστικὴ Κίνηση

«ΞΕΚΙΝΑΕΙ» τώρα καὶ στὴν Πάτρα ἡ ὡραία προσπάθεια γιὰ ἵδρυση παραρτήματος τῆς «Πανελλήνιας Πολιτιστικῆς Κίνησης», τὴ διακήρυξη τῆς ὁποίας ἔχουν πρὶν ἀπὸ καιρὸ ὑπογράψει πρῶτα ἀναστήματα τῆς πνευματικῆς πολιτικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ζωῆς.

Τὸ ἐπίσημο ξεκίνημα στὴν Πάτρα γίνεται μὲ συγκέντρωση στὶς 24 τρέχ. μηνὸς στὸ Μέγαρο Λόγου καὶ Τέχνης Πατρῶν λογοτεχνῶν, ζωγράφων, μουσικῶν ἠθοποιῶν, ἐκπροσώπων τῶν ἐκπολιτιστικῶν συλλόγων καὶ ἄλλων φορέων.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι στὴν ἱδρυτικὴ συνέλευση τῆς Ἀθήνας πρὶν μιὰ ἑδομάδα (μὲ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Τέχνης) ψηφίστηκε τὸ καταστατικὸ καὶ ἔγινε ἐκλογὴ προσωρινοῦ 35μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου στὸ ὁποῖο ἐξελέγησαν μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ Σπ. Πλασκοβίτης, ὁ χαράκτης Τάσσος Μαρία Φαραντούρη, Μελίνα Μερκούρη, Δημ. Φωτιάδης κ.ἄ.

Στὴν κίνηση μετέχει ὡς γνωστὸ καὶ ὁ Μίκης Θεοδωράκης.

Καὶ τοῦ χρόνου

ΕΦΕΤΟΣ ἡ Στήλη προσπάθησε νὰ ἐπιτύχη τό... «ντάμπλ» στὸ γνωστὸ ἔθιμο τῆς Πρωταπριλιᾶς. Ἔτσι ἐξαπέστειλε μερικὲς νοικοκυρὲς γιὰ κρεμμύδια στὴ Λαϊκὴ Ἀγορὰ καὶ ἄλλες γιὰ νεράτζια στὴν ὁδὸ Τριῶν Ναυάρχων.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μερικὲς ἔπειτα ἀπὸ τὴ σχετικὴ ταλαιπωρία θὰ ἤθελαν νὰ μᾶς κάνουν... μὲ τὰ κρεμμυδάκια... Πάντως ἔχουμε τά... ἐλαφρυντικά μας. Ἀφοῦ δὲν παραλείψαμε τὴν προειδοποίηση καὶ μάλιστα στὸ ἴδιο κομμάτι ποὺ γράφαμε γιὰ τὰ δυσεύρετα πιὰ κρεμμύδια.

Πάντως γιὰ παρηγοριὰ ἡ Στήλη πρεσφέρει στοὺς παθόντες ἕνα νερατζάκι γλυκό.. Καὶ τί νερατζάκι... Ἀπὸ τὰ φημισμένα τῆς κυρὰ Βασιλικῆς στοῦ Διάκου. Μὲ παλιὰ καλογερικὴ συνταγὴ καὶ σιρόπι ἀπὸ σχετὴ ζάχαρι (χωρὶς γλυκόζη).

Ὁ Φαρισαῖος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ κ. Κάρτερ στὸ προσωπικό του ἡμερολόγιο, ἀναφερόμενος στὴν προεκλογική του ἐκστρατεία γιὰ τὴ θέση τοῦ κυβερνήτη τῆς Γεωργίας τὸ 1966 γράφει τὰ ἀκόλουθα:

«Τριακόσιες χιλιάδες ἐπισκέψεις γιὰ τὸν ἑαυτό μου μέσα σὲ τρεῖς μῆνες καὶ μόνο 140 σὲ 14 χρόνια γιὰ νὰ ὑπηρετήσω τὴ θρησκευτική μου Κοινότητα! Κάνοντας αὐτὴ τὴ σύγκριση τὰ ράχτηκα. Κι' ἄρχισα νὰ διαβάζω τὴν Καινὴ Διαθήκη μὲ ἕνα καινούργιο ἐνδιαφέρον, προσπαθώντας νὰ καταλάβω καλλίτερα τὰ μέρη ποὺ ἀναφέρονται στὸν ἀνθρώπινο ἐγωϊσμὸ καὶ τὴν αὐτοϊκανοποίηση.

Διάβασα καταλήγει ὁ κ. Κάρτερ, καὶ πάλι τὴν παραβολὴ ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὸ φαρισαῖο ποὺ μπῆκε στὸ ναό. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ συνειδητοποίησα ὅτι ὁ φαρισαῖος ἤμουν ἐγώ..».

Ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ συνειδητοποίηση δὲν ἐμπόδισε τὸν κ. Κάρτερ νὰ ἀ ἔλθη καὶ στὴν προεδρία τῶν ΗΠΑ αὐξάνοντας φυσικὰ ἀκόμη περισσότερο τὶς ἐπισκέψεις γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ μειώνοντας πιὸ πολὺ τὶς ὑπηρεσίες του πρὸς τὴν θρησκευτικὴ Κοινότητα. Γιὰ δεύτερη φορὰ λοιπὸν Φαρισαῖος.

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν TV

ΕΝΑ ἀριστούργημα τοῦ Ἰταλικοῦ κινηματογράφου γυρισμένο τὸ 1952 καὶ τιμημένο μὲ τὸ μέγα βραβεῖο τοῦ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν θὰ παρουσιάση ἀπόψε στὶς 10 ἡ ΕΡΤ. Πρόκειται γιὰ τὸ ἔργο «Δυὸ πεντάρες ἐλπίδα» μὲ σκηνοθέτη τὸν Ρενάτο Καστελάνι.

—Στὶς 3 μ.μ. ἀπὸ τὸ ἴδιο κανάλι θὰ παρακολουθήσετε τὸ Β μέρος τοῦ «Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι» καὶ συγκεκριμένα τὴ ζωὴ τοῦ πολυσύνθετου ζωγράφου στὴν πιὸ παραγωγικὴ περίοδο.

—Ὁ δημοφιλὴς ντετέκτιβ Σαίμον Τέμπλαρ ("Αγιος) θὰ προσπαθήση στὶς 8.30... ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ νὰ διαλύση ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα διεθνῆ δίκτυα λαθρεμπορίου. Ἐνῶ στὶς 7.30 ἀπ' τὸ ἴδιο κανάλι θὰ δοθῆ τὸ ἐνδιαφέρον ντοκυμανταὶν «ὁδηγοὶ ψαράδων» στὸ ὁποῖο θὰ ἐμφανισθοῦν τὰ σύγχρονα τεχνικὰ (ἀκόμη καὶ ἠλεκτρονικὰ) μέσα ψαρέματος.

—Στὶς 7.30 ὁ Γιάννης Πετρίδης παρουσιάζει τὸν Τζὰκ Ματσινὶ ποὺ ὑπῆρξε ἕνα ἀπ' τὰ διασημότερα ὀνόματα στὸ χῶρο τῆς τζάζ.

⁂

Η ΥΕΝΕΔ ἐξασφάλισε τὰ δικαιώματα προβολῆς τῆς ἀριστουργηματικῆς ταινίας «Οἱ ἀπελπισμένοι» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ἡ Σίρλεϋ Μὰκ Λαίην καὶ ὁ Κέννεθ Μάρς.

ΣΤΟ ΣΤΕΚΙ ΤΟΥ ΦΩΤΗ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΡΟΪΤΙΚΩΝ
★
Ἡ Κοσμικὴ Ταβέρνα μὲ τὴν
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
καὶ τὸ κάτι ἄλλο τῆς μουσικῆς ποὺ ἔχει νὰ προσφέρη ὁ μαέστρος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
στὸ πιάνο ὁ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
τραγούδι, κιθάρα, καὶ τὸν παντοῦ γνωστὸ
ΦΩΤΗ
Διὰ τὴν καλύτερη ἐξυπηρέτησή σας ρεζερβέ
ΤΗΛΕΦ. 522-706

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Θωμίδης Θεοδόσιος

Ἐφονεύθη στὴν τελευταία πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου

Ὑπὸ ΝΙΚ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Πρωθιερέως

Τὸν ἐθνικὸν συναγερμόν, τὸν ὑπὸ τοῦ ἐθνεγέρτου Γερμανοῦ Γ. Πατρῶν κηρυχθέντα, ἀπεδέχθησαν προθύμως οἱ Πανέλληνες. Καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Στερεᾶς, ἤτοι τὸ Μεσολόγγιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κύματα τοῦ Γιατρακοῦ μετέδωσαν τὸ πατριωτικὸν διάγγελμα τῆς Ἁγίας Λαύρας, εὑρέθη ἐπὶ ποδὸς πολέμου ἀμέσως. Ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνες τῆς Ἐθνεγερσίας τὸ Μεσολόγγιον ὑψίστατο τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου συνεχῶς, διότι πλείστας πολιορκίας ἐδέχθη καὶ τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας ἐποτίσθη μὲ ἄφθονον Ἑλληνικὸν αἷμα, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς ἐξαναστάσης Ἑλλάδος. Ὁλόκληρος ἡ Στερεὰ διαρκῶς ὑπερήσπιζεν αὐτό. Ἡ Πελοπόννησος ἦτο συνεχῶς παροῦσα. Ἡ Ἤπειρος ὁμοίως, μὲ τοὺς γενναίους της. Ἡ Μακεδονία, τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου μὲ τὰ πολυάριθμα πλοῖα, μὲ τοὺς θαλασσίους δράκοντας, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος μὲ τὰ θαλασσοπούλια των, ἡ Θράκη καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία μὲ τοὺς ἥρωάς των, ἐβοήθησαν τὸ Μεσολόγγιον σπουδαίως, καὶ πολλάκις ὑπὲρ δύναμιν. Ἐκεῖ παροῦσα καὶ ἡ δεινοπαθοῦσα ἀπὸ τὴν ἀφόρητον τοῦ ἀλλοπίστου δυνάστου δουλείαν, περικαλλὴς τῆς Προποντίδος ἐμπορικὴ πόλις ΠΡΟΥΣΑ, μὲ τὸ ἐπίνειον αὐτῆς, τὰ ΜΟΥΔΑΝΙΑ. Ὡς ἀποικίαι Ἑλληνικαί, τοῦ Βυζαντίου ἀκμάζουσαι πόλεις, ἐγνώριζον καλῶς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν των, καὶ αὐθορμήτως καὶ προθύμως ὑπεβλήθησαν εἰς θυσίας, διὰ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐκ μέρους τῆς ἐξαναστάσης Ἑλλάδος των. Ἔστειλαν τοὺς ἥρωάς των καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγιον.

Εὐτυχῶς ἐσώθησαν μερικὰ ἔγγραφα πιστοποιοῦντα τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας ΘΩΜΙΔΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ, ἐκ Μουδανιῶν. Τρεῖς λεβέντες, τρία παλληκάρια, τρία τέκνα ἀπέσπασεν ἡ οἰκογένεια ΘΩΜΙΔΟΥ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα.

Ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὸν πρωτότοκον, τὸν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ, τὸν δώσαντα ἑαυτόν, τὸν θυσιασθέντα «ὑπὲρ Πάτρης», ἐν Μεσολογγίῳ. Κατεῖχε, κατὰ τὴν πολιορκίαν καὶ Ἔξοδον, τὴν λίαν τιμητικὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἀστυνόμου τοῦ Μεσολογγίου, ἐκ Μουδανιῶν πατρίωτης. Ὡς τοιοῦτος, ἀμυνόμενος ὑπὲρ πατρίων βωμῶν καὶ ἑστιῶν, ἐθυσιάσθη καὶ ἐτάφη, μετὰ πλείστων νεομαρτύρων εἰς τὴν Ἱερὰν Πόλιν.

Τὸ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς θυσίας του ἐσώθη. Εἶναι σύντομον, Λακωνικόν, ἐν σχέσει μὲ ἄλλα πιστοποιητικά. Εἰς τοὺς σπαρτιατικῶς ἀγωνιζομένους, καὶ πίπτοντας λακεδαιμονιακῶς, τὰ λακωνικὰ πιστοποιητικὰ καὶ ἐπιγράμματα ὑπεραρκοῦν. Ἔχει ὡς ἑπεται:

«Πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1826, διατελῶν Γενικὸς Ἀστυνόμος Μεσολογγίου ὁ κύριος ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΘΩΜΙΔΗΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ, εἰς τὴν τελευταίαν πολιορκίαν τοῦ αὐτοῦ Μεσολογγίου.

Ὅθεν πιστοποιοῦντες κατὰ νόμον καὶ ἐν πλήρει συνειδήσει ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Μαρτίου 1865

(δυσανάγνωστον)
Γ. Πραΐδης

Κυρῶ τὸ γνήσιον τῶν ἄνω δύο ὑπογραφῶν:

Αὐθημερὸν
(Τ.Σ.) Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν
Σ. Κουτζικάρης».

Ἐσώθη καὶ ἡ αἴτησις τοῦ τρίτου αὐταδέλφου, τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, τοῦ δευτέρου, τοῦ ΙΑΚΩΒΟΥ, θανόντος (ἔτ. 1840) ἀγάμου.

Γράφει μετὰ συγκινήσεως, καὶ συγγράφει ὑπερηφάνως, ὅτι «γενομένης τῆς Ἐξόδου τῆς φρουρᾶς. αὐτός. ΚΑΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝ, ἐμεινεν ἐντός, ἔνθα καὶ ΕΦΟΝΕΥΘΗ, παρὰ τῶν εἰσπεσόντων ἐχθρῶν».

Ἡ ἀξιοζήλευτος πατριωτικὴ αὐτὴ σελὶς τῆς ἐπαρχίας Προύσης καὶ τῶν Μουδανιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Μαρτίου 29η 1865

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀγῶνος.

Ὁ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΩΜΙΔΗΣ, ἔσχον ἀδελφὸν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΘΩΜΙΔΗΝ, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος συμμετέσχε λίαν ἐνεργητικῶς ὑπ' αὐτῷ, κατὰ δὲ τὸ 1826 εἰς τὴν ἔνδοξον πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου διετέλει γενικὸς Ἀστυνόμος τῆς πόλεως ταύτης., καὶ γενομένης τῆς ἐξόδου τῆς φρουρᾶς, αὐτός, κατὰ καθῆκον, ἐμεινεν ἐντός, ἔνθα καὶ ΕΦΟΝΕΥΘΗ, παρὰ τῶν εἰσπεσόντων ἐχθρῶν.

Ἐν τούτοις ὁ μακαρίτης Θεοδόσιος Θωμίδης, ἀδελφός μου, ὑπηρετῶν ἀπὸ τὸ 1825 δὲν ἔλαβε τοὺς μισθούς του οἱ ὁποῖοι τοῦ καθυστεροῦντο καθὼ προκύπτει ἐκ τοῦ ὧδε ἐπισυνημμένου ὑπ' ἀριθ. 1820 δημοσίου ἐγγράφου, τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ γρόσια 1300, Καί,

Ἐπειδὴ τοιουτοτρόπως μέχρι τοῦ θανάτου του τῷ καθυστεροῦντο, εἰ ὡς ἄνω χορηγίαι μηνῶν ἕνδεκα, ἤτοι τὸ ὅλον γρόσια 3.615.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ὧδε ὑποστοιχ. Ψ ἐπισυνημμένου πιστοποιητικοῦ προκύπτει ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ μόνος ἐπιζῶν ἀδελφός του καὶ μόνος κληρονόμος καὶ δικαιοῦμαι νὰ λάβω τὰ δικαιώματά του.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ ὅπως, συμφώνως μὲ τὸν σχετικὸν νόμον μοι χορηγηθῆ τὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῶν γροσίων 3.615, ἀναλογιζόμενον, εἰς τὴν ἀναλογοῦσαν ἀξίαν τῶν δραχμῶν ἐν τόκοις.

Πρὸς δέ μοι παρασχεθῆ καὶ ἡ ἀνήκουσα ἐπὶ τὰς θυσίας τοῦ ἀδελφοῦ ἀποζημίωσις.

Προσάγω δὲ καὶ ἠνοῦ στοιχ. Φ πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὑποσημειοῦμαι βεβαιοῦντος.

Ἀθῆναι τὴν 26η Μαρτίου 1865

Ὁ Εὐπειθέστατος
Ἀλεξ. Θωμίδης».

Τὴν αἴτησιν ὑπογράφει ὁ ἴδιος ὁ αἰτῶν Ἀλέξανδρος, ἐνῷ πλείστων ἀγωνιστῶν αἱ αἰτήσεις ὑπογράφονται παρ' ἄλλων προσώπων. Ἀποδεῖξις σαφὴς τῆς ἑλληνικῆς μορφώσεως τῶν Μουδανιῶν.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ πατὴρ τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ὁ ΚΩΣΤΑΚΗΣ, ἔφερε τὸ ἐπώνυμον ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, κατὰ πιστοποίησιν (ἔτ. 1864) τῶν δημογερόντων Μουδανιῶν καὶ τοῦ τε Μητροπολίτου Προύσης, προσεπιβεβαιοῦντος καὶ τοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως. Τὸ ἐπώνυμον ΘΩΜΙΔΗΣ προσέλαβον, δι' ἄγνωστον λόγον, βραδύτερον τὰ τέκνα αὐτοῦ, κατελθόντα, διαμείναντα, καὶ ἐγκατασταθέντα ἐν Ἑλλάδι.

Σώζεται εἰσέτι ἡ οἰκογένεια Θωμίδου; Τί γνωρίζουν περὶ αὐτῆς οἱ εἰς τὰ Νέα Μουδανιὰ τῆς Χαλκιδικῆς οἰκοῦντες ἡμερον πρόσφυγες ἐκ Μουδανιῶν; Φέρουν καὶ τὸ ἐπώνυμον Πεσματζόγλου; Τίνα συγγένειαν ἔχει ὁ ἐν Ἀθήναις Οἶκος ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, μὲ τὸν ἐν λόγῳ ἀγωνιστήν;

ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πρωθιερεὺς

Ἡ δικαστικὴ πλευρὰ τοῦ θείου δράματος

Η ΑΛΗΟΙΝΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

"Οπως τὴν βλέπει ὁ διάσημος δικηγόρος ΖΑΚ ΙΖΟΡΝΙ

4ον

Ὁ Πιλᾶτος ἦταν ἕνας γραφειοκράτης, ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος, μὲ ὅλες τὶς εὐθύνες καὶ τὰ δικαιώματα ποὺ συνεπάγεται ἡ ἰδιότητα αὐτή. Ἦταν, λόγω τῶν ἀποστάσεων, ὑποχρεωμένος νὰ παίρνη ἀποφάσεις ἐπὶ τόπου, χωρὶς ν' ἀναφέρεται προηγουμένως στὴν προϊσταμένη ἀρχή. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπέφευγε ὅσο μποροῦσε κάθε τι ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν φέρη σὲ σύγκρουσι μὲ τὸν σκληροτράχηλο, φανατικὸ ἰουδαϊκὸ λαό καὶ τὶς παραδόσεις του. Ἀφορμὴ γύρευαν οἱ Ἰουδαῖοι γιὰ νὰ τὸν καταγγείλουν στὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ρωμαῖος διοικητὴς τῆς Παλαιστίνης πρόσεχε νὰ κινῆται μέσα στὰ πλαίσια τῶν ἁρμοδιοτήτων του. Ἤξερε πὼς μποροῦσε νὰ βρῆ στὰ καλὰ καθούμενα τὸν μπελᾶ του, πράγμα ἄλλωστε ποὺ τοῦ ἐπιφυλασσόταν δυὸ χρόνια μετὰ τὴ